

Коледж приватного вищого навчального закладу
«Кіровоградський інститут державного та муніципального управління
Класичного приватного університету»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Коледжу
ПВНЗ «КІДМУ КПУ»

В.В. Кошолап

_____ 2016 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

галузь знань **0304 «Право»**

спеціальність **5.03040101 «Правознавство»**

форма навчання **денна**

(Шифр за ОПП ГСЕ5)

Робоча програма з історії української культури для студентів
за спеціальністю правознавство, 2016 року - 17 с.

Розробники: _____

Робоча програма затверджена на засіданні на засіданні циклової комісії з
гуманітарних дисциплін коледжу ПВНЗ «КІДМУ КПУ»
Протокол від _____ року № _____

Голова циклової комісії
з гуманітарних дисциплін коледжу ПВНЗ «КІДМУ КПУ» _____ (О.В.Чорноус)
(підпис) (прізвище та ініціали)
_____ 20__ року

Схвалено Науково-методичною комісією ПВНЗ «Кіровоградський інститут
державного та муніципального управління Класичного приватного
університету»
Протокол від _____ року № _____

_____ 20__ року Голова _____ Г. Ю. Шаркова

1. Опис навчальної дисципліни: «Історія української культури»

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 2,5	Галузь знань 0304 Право <hr/> (шифр і назва)	Нормативна (за вибором)
Модулів – 2	Спеціальність 5.03040101 Правознавство (шифр і назва)	Рік підготовки:
Змістових модулів – 2		2016 – 2017 н. р. Семестр
Загальна кількість годин – 90 год.		2
		Лекції
Тижневих годин для денної форми навчання: 2,0	Освітньо-кваліфікаційний рівень: Молодший спеціаліст	16 год.
		Практичні
		16 год.
		Самостійна робота та індивідуальні завдання:
		58 год.
		Вид контролю: залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

В умовах глобалізації інформаційного простору та його безперервного збільшення сучасний фахівець високої кваліфікації не може бути спеціалістом лише вузького профілю. Від нього вимагається гнучкість та системність мислення, висока загальна культура, інтелігентність, уміння відбирати інформацію та мати здатність до самоосвіти. У цьому може допомогти „Історія української культури” – навчальна дисципліна, що вивчається у вищих навчальних закладах і дає широкі знання та уявлення про загальнолюдські цінності й національні пріоритети, сприяє моделюванню поведінки людини та її орієнтації в соціокультурному просторі, формує гуманістичний світогляд на засадах універсалізму.

Навчальна дисципліна „Історія української культури” становить собою невід’ємну частину і необхідний елемент вищої освіти. Вона сприяє формуванню освіченої, всебічно розвинутої особистості, спроможної до постійного оновлення наукових знань і професійних навичок – професійної мобільності та швидкої адаптації до змін у розвитку в соціально-культурній сфері, формує науковий світогляд студентів, загальноосвітній і культурний рівень майбутніх фахівців. Дана дисципліна відіграє особливо важливу роль у підготовці майбутнього спеціаліста, оскільки її засвоєння орієнтоване на формування таких якостей та здібностей людини як творче мислення, висока свідомість, моральність, фізична досконалість, розвинене почуття обов’язку, патріотизм.

Метою навчальної дисципліни „Історія української культури” є вивчення об’єктивних закономірностей загальнолюдських і національних культурних процесів, явищ і подій матеріального та духовного життя людей. Окрім того, розгортаючи національну культуру в європейському просторі, ставиться мета розкрити своєрідність українського культурно-історичного типу, виявити його закономірності й джерела формування та визначити внесок національних досягнень у світову загальнолюдську скарбницю.

Вивчення навчальної дисципліни „Історія української культури» передбачає виконання таких конкретних **завдань**:

- дати студентам необхідний мінімум теоретичних знань про сутність, структуру, функції і закономірності культурного процесу;
- виробити у студентів здатність до творчого мислення;
- сприяти формуванню наукового світогляду, високого рівня культури особистості;
- засвоїти основні категорії теорії культури;
- сприяти розширенню комунікативного рівня курсантів, студентів;
- допомогти гармонійному становленню особистості, виробленню професійної етики, моральності.

Предметом історії української культури як навчальної дисципліни є історичний та соціальний досвід українського народу, закріплений в традиціях, нормах, звичаях, законах тощо.

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Історія української культури» студенти повинні оволодіти такими конкретними знаннями та вміннями:

Знати:

- основні категорії теорії культури;
- особливості культурних епох, їх духовні цінності та пріоритети;
- історико-культурні етапи становлення та розвитку української культури;
- найбільш важливі факти історії української культури;
- основні досягнення українського народу в різних галузях духовної та матеріальної культури;

- провідних діячів науки та культури України;

Вміти:

- аналізувати явища культурного життя;
- користуватися категоріальним апаратом теорії культури;
- збагачувати власну духовну культуру через самоосвіту;
- розрізняти світобачення і світорозуміння кожної культурно-історичної епохи.

Курс навчання будується на основі єдності аудиторної та поза аудиторної роботи студентів. Аудиторні заняття проводяться в межах затверджених навчальним планом у формі лекційних і семінарських занять. Зміст самостійної роботи визначається методичними матеріалами та завданнями викладача, також передбачено виконання кожним студентом індивідуального навчально-дослідного завдання.

Контроль знань студентів передбачає підсумковий контроль у вигляді заліку, метою якого є перевірка знань і вмінь, здобутих студентами під час вивчення навчального курсу.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Теоретичні засади та джерела вивчення історії української культури.

Тема 1. Предмет і завдання дисципліни.

Основне поняття про культуру. Культура і цивілізація. Типологія культури. Культура як специфічний спосіб організації та розвитку життєдіяльності людини. Культура матеріальна та духовна. Форми вираження культури: релігія, наука, мистецтво. Взаємозв'язок світової та національних культур. Функції культури. Культура та ідеологія. Культура як інструмент націоутворення.

Українська культура як предмет дослідження культурології.

Тема 2 . Методика досліджень історії української культури

Особливості розвитку, етапи формування і становлення української культури.

Періодизація. Утворення української народності і нації. Місце української культури у європейському цивілізаційному просторі.

Основні концепції «Історії української культури»: примордіалізм, конструктивізм, дуалізм. Українська культурологічна думка Г.Сковорода, М.Костомаров (теорія двохнародностей). О.Потебня («Психологічний напрям»), І.Франко, Леся Українка (теорія двохкультур в одній національній культурі) М.Грушевський (теорія «єдиного потоку»).

М.Грушевський, І.Огієнко (лінгвістична теорія культури). А.Шептицький (релігійна концепція української культури). Радянське культурознавство.

Тема 3. Культура первісного суспільства

Культура первісного суспільства як історичний тип. Основні здобутки первісної культури та їх значення для сьогодення. Періодизація. Археологічні культури на території сучасної України.

Світосприйняття первісної людини. Первісні вірування. Формування культової свідомості. Поняття про міф. Міфологія як перша історична форма культури. Типологія міфів та міфологічних персонажів.

Доцивілізаційний етап розвитку давньоруської культури. Осередки дохристиянської культури на території України. Первісні вірування. Пантеон богів. Шлюб і сім'я. Зародження релігії, мистецтва і філософії.

Тема 4. Давньоруська культура.

Християнство та його культуротворча діяльність на Русі.

Християнська культура як інструмент націоутворення і формування державного ладу. «Симфонія двох влад». Законодавство («Руська Правда»).

Давньоруська література та її жанри. Літописання. Літописні повісті («Про Батисевпобоїще», «Про похід Данила Галицького до Батия», «Про битву на Калці, про розгром теґтонських рицарів» та ін.). Полемічна література (Феодосій Печерський, Митрополит Георгій). Паломницька проза (Ігумен Данііл). Дидактична література (Володимир Мономах).

Ораторсько-проповідницька проза. (Митрополит Іларіон Київський, Кирил Туровський, «Слово о погибелі руської землі»). Військова повість.

Архітектура. Християнський храм як модель Всесвіту (конструкція, оздоблення). Перші культові споруди на Русі.

Християнський живопис та його значення у формуванні образної системи людей. Ікона. Перші іконописці.

Театральне мистецтво та музика. Літургійна драма. Церковний спів. Народні театральні дійства. Культурно-освітні центри на Русі. Культурне життя в Давньоруській державі. Міста і монастирі як осередки культури. Школи.

Змістовий модуль 2. Українська культура XV - XX ст.

Тема 5. Українська культура епохи Відродження

Ідеї Реформації та формування національних культур в Речі Посполитій. Діалог тавзаємодія національних культур. Литовська культура. Білоруська культура. Польська культура. Українська культура. Освіта (братські православні, єзуїтські та протестантські школи).

Киево-Могилянська колегія. Діяльність митрополита Петра Могили.

Література. Латиномовна та польськомовна поезія (Ю.Котермак (Дрогобич), П. Русин зКросна, Г. Чуй (Русин) із Самбора, Г. Тичинський, І. Туробінський-Рутенець, С.Кленович).

Лексикографічні праці («Грамати́ка» Л.Еласонського, «Адельфотес» (1591), «Грамати́ка» Л.Зизанія (1596), «Грамати́ка словенська» М.Смотрицького (1619), «Грамати́касловенська» І.Ужевича (1643) та ін.).

Полемічна публіцистика (С.Ожеховський, Г.Смотрицький, В.Суразький, С.Зизаній,Христофор Філалет, Клирик Острозький, І.Вишенський, М.Смотрицький). Розробкаконцептуальних основ історії («Синопис», 1674).

Віршування (Г. Смотрицький, А. Римша, Т.Земка). Драматичні жанри (П. Беринда, А.Скульський, І. Волкович, Я. Гаватович).

Стиль бароко в архітектурі та мистецтві.

Тема 6. Українська культура в епоху абсолютизму та Просвітництва

Світоглядні засади Просвітництва та його українські послідовники (Г.Сковорода,Г.Козицький, О.Паліцин, Я.Козельський, В.Капніст, В.Каразін, М.Максимович, О.Бодяньський,М.Балудяньський, П.Лодій, В.Кукольник, Н.Кукольник, І.Орлай).

Формування національної еліти. Культурно-мистецькі салони (Київ, Харків, Одеса,Чернігів, Полтава, маєткові салони аристократії). Фольклористика. «Українська школа» впольській літературі (Т.Падура, А.Мальчевський, С.Гощинський, В.Поль, Ю.Чайковський, С.Вінценз, Є. Єнджеєвіч, Ю. Лободовський).

Становлення державної освітньої системи на Україні. Початкова, середня та вищаосвіта. Заклади професійної освіти. Жіноча освіта. Освіта в Галичині і Закарпатті.

Ідеї Просвітництва в українській архітектурі і мистецтві. Архітектура.

Містобудування. Садово-паркова і ландшафтна архітектура (Біла церква, Умань, Тростянець,Качанівка, Сокирниця). Живопис (Д.Левицький, В.Боровиковський, К.Головачевський, І.Саблуков, А.Лосенко).

Українська література епохи Просвітництва.

Нові літературні жанри: ода, елегія, байка, трагедія, комедія, повість, роман. Силабічневіршування. Козацько-старшинські літописи (Г.Грабянка, С.Величко, П.Симоновський,О.Шафонський, В.Рубан, О.Рігельман).

Театральне мистецтво. Драматургія (Ф.Прокопович, Л.Горка, Т.Трохимович, С.Лянскоронський, В.Лащевський, М.Довгалевський, М.Козачинський, Г.Кониський та ін.)

Музично-хорове мистецтво (Д.Бортнянський, М.Березовський, А.Ведель)

Тема 7. Українська культура епохи промислового перевороту та соціальних зрушень

Промислова революція в Європі та її наслідки. Перетворення «українства» з культурної та культурно-етнічної категорії в політичну. (Кирило-Мефодіївське товариство,«громади», «хлопомани»). Українська суспільно-політична думка (М.Костомаров, П.Куліш,В.Каразін, М.Максимович). «Молода Україна».

Мовне питання (П Куліш, діячі «Руськоїтрійці», М. Драгоманов та ін.). Формування національних образів українського життя в творах художньої літератури (М. Гоголь, Т. Шевченко, Марко Вовчок, Г. Квітка-Основ'яненко, Панас Мирний, І. Нечуй-Левицький, І. Франко, Леся Українка).

Народництво. Недільні школи (Х. Алчевська, барон М. Корф). Культурні і політичні процеси в Галичині і Закарпатті.

Архітектура. Стиль модерн (В. Городецький, Г. Гай, О. Бекетов, В. Кричевський, К. Жуков). Образотворче мистецтво. Монументальний, історичний, пейзажний, жанровий та портретний живопис (С. Васильківський, І. Іжакевич, О. Мурашко, І. Труш, О. Новаківський, брати Ф. та В. Кричевські. Художники-експресіоністи (О. Богомазов). Скульптура (М. Паращук, А. Попель, О. Архипенко, І. Кавалеридзе). Товариство пересувних художніх виставок (1870).

Музичне мистецтво. Поява великих музичних форм. Творчість композиторів М. Лисенка, К. Стеценка, М. Леонтовича, С. Людкевича.

Український театр. Перехід від аматорського до професійного театру (І. Котляревський, Г. Квітка-Основ'яненко, М. Кропивницький, І. Карпенко-Карий).

Тема 8. Українська культура ХХ–ХХІ ст.

Національно-культурні проекти в політичному протистоянні Громадянської війни.

Шляхи розвитку української культури в 20–30 рр. Діяльність літературно-мистецьких об'єднань «Пролеткульт», «Плуг», «Гарт», Вапліте. Мовне питання.

Становлення українського модернізму: символізм, футуризм, неокласицизм (В. Винниченко, М. Вороний, Г. Чупринка, Б. Лепкий, М. Сріблянський, М. Зеров, П. Филипович, М. Куліш, М. Хвильовий, Г. Косинка, Є. Плужник, М. Драй-Хмара, та ін.) Метамистецтво (М. Семенко, Г. Шкурупій, Г. Коляда, Д. Бузько, О. Слісаренко, М. Ірчан.).

Український мистецький авангард. (М. Бойчук, К. Малевич, О. Богомазов, О. Новаківський, М. Паращук, О. Архипенко, Б. Лятошинський, В. Косенко, М. Вериківський, Д. Січінський та ін.)

Соціалістичний реалізм як творчий метод української культури та мистецтва.

Кіномистецтво. «Німе кіно». Закладання творчої основи українського кіномистецтва. «Романтичне кіно», «Поетичне кіно».

Архітектура. Конструктивізм (Я. Штейнберг, І. Малозьомов, Є. Холостенко, М. Гречината ін.) Неокласицизм («Сталінський ампір»). Індустріалізація житлового будівництва.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усього	у тому числі				
л		с	п	лаб	інд. та с.р.	
1	2	3	4	5	6	7
Змістовий модуль I. Теоретичні засади та джерела вивчення історії української культури						
Тема 1. Предмет і завдання дисципліни.	10	2		2		6
Тема 2.Методика досліджень історії української культури.	12	2		2		8
Тема 3.Культура первісного суспільства.	12	2		2		8
Тема 4. Давньоруська культура.	12	2		2		8
Змістовий модуль II. Українська культура XV- XX ст.						
Тема 5. Українська культура епохи Відродження.	10	2		2		6
Тема 6. Українську культуру в епоху абсолютизму та Просвітництва.	12	2		2		8
Тема 7. Українська культура епохи промислового перевороту та соціальних зрушень.	12	2		2		8
Тема 8. Українська культура XX- XXI ст.	10	2		2		6
Всього	90	16		16		58
Форма контролю	залік					

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Предмет і завдання дисципліни.	2
2	Тема 2. Методика досліджень історії української культури.	2
3	Тема 3. Культура первісного суспільства.	2
4	Тема 4. Давньоруська культура.	2
5	Тема 5. Українська культура епохи Відродження.	2
6	Тема 6. Українська культура в епоху абсолютизму та Просвітництва.	2
7	Тема 7. Українська культура епохи промислового перевороту та соціальних зрушень.	2
8	Тема 8. Українська культура ХХ- ХХІ ст.	2
	Всього	16

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Предмет і завдання дисципліни.	6
2	Тема 2. Методика досліджень історії української культури.	8
3	Тема 3. Культура первісного суспільства.	8
4	Тема 4. Давньоруська культура.	8
5	Тема 5. Українська культура епохи Відродження.	6
6	Тема 6. Українська культура в епоху абсолютизму та Просвітництва.	8
7	Тема 7. Українська культура епохи промислового перевороту та соціальних зрушень.	8
8	Тема 8. Українська культура ХХ- ХХІ ст.	6
	Всього	58

7. Індивідуальні завдання

Індивідуальна робота студента є формою організації навчального процесу, яка передбачає створення умов для якнайповнішої реалізації творчих можливостей студентів через індивідуально-спрямований розвиток їх здібностей, науково-дослідну роботу і творчу діяльність. Індивідуальні заняття проводяться під керівництвом викладача в позааудиторний час за окремим графіком, складеним кафедрою з урахуванням потреб і можливостей студента. Індивідуальні заняття на молодших курсах спрямовуються здебільшого на поглиблення вивчення студентами окремих навчальних дисциплін, на старших вони мають науково-дослідний характер і передбачають безпосередню участь студента у виконанні наукових досліджень та в інших творчих задумах.

Види індивідуальних занять:

Консультація — один із видів навчальних занять (індивідуальні або групові), які проводяться з метою: отримання студентом відповіді на окремі теоретичні чи практичні питання та для пояснення певних теоретичних положень чи аспектів їх практичного застосування (проводяться протягом семестру - поточні консультації, семестрові та перед контрольним заходом — екзаменаційні). У процесі консультацій (особливо поточного консультування) допускається діагностичне тестування знань студентів (як правило, машинне) для виявлення ступеня засвоєності окремих теоретичних положень, теорій, закономірностей, рівня сформованості практичних

умінь і навичок та перевірки ефективності прийомів і методів навчання, використовуваних під час аудиторних занять.

Індивідуальне завдання - форма організації навчання, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці.

Індивідуальні завдання виконують студенти самостійно під керівництвом викладачів. Як правило, індивідуальні завдання виконуються окремо кожним студентом. У тих випадках, коли завдання мають комплексний характер, до їх виконання можуть залучатися кілька студентів, у тому числі студенти, які навчаються на різних факультетах (відділеннях) і спеціальностях.

Відповідно інноваційним технологіям навчання різноманітністю індивідуальних занять є індивідуальні навчально-дослідні завдання (ІНДЗ).

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) є видом поза-аудиторної індивідуальної роботи студента навчального чи навчально-дослідницького характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчального курсу.

Зміст ІНДЗ. ІНДЗ — це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь і навичок, отриманих у процесі лекційних, семінарських, практичних та лабораторних занять, охоплює декілька тем або зміст навчального курсу в цілому.

Структура ІНДЗ(орієнтовна):

- вступ — зазначається тема, мета та завдання роботи та основні її положення;

- теоретичне обґрунтування - виклад базових теоретичних положень, законів, принципів тощо, на основі яких виконується завдання;

- методи (при виконанні практичних, розрахункових робіт) — вказуються і коротко характеризуються методи роботи;

- основні результати роботи та їх обговорення - подаються статистичні або якісні результати роботи, схеми, малюнки, описи, систематизована реферативна інформація та її аналіз тощо;

- висновки;

- список використаної літератури.

Види ІНДЗ:

- конспект із теми (модуля) за заданим планом або планом, який студент розробив самостійно;

- реферат з теми (модуля) або вузької проблематики;

- розв'язування та складання розрахункових або практичних (наприклад, ситуативних) задач різного рівня з теми (модуля) або курсу;

- розроблення програмного забезпечення дисципліни, презентацій, відеороликів тощо;

- складання тестів з окремої теми (50 питань в одному тесті);

- складання схем, діаграм з окремої теми (не менше 20 схем на одну тему);

- анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис тощо;

Порядок подання та захист ІНДЗ:

1. Звіт про виконання ІНДЗ подається у вигляді скріплених аркушів формату А4 (реферату) з титульною сторінкою стандартного зразка і внутрішнім наповненням із зазначенням усіх позицій змісту завдання.

2. ІНДЗ подається викладачу, який читає лекційний курс з даної дисципліни та приймає екзамен або залік, не пізніше ніж за 2 тижні до екзамену (заліку) у

роздрукованому та електронному вигляді.

3. Оцінка за ІНДЗ виставляється на заключному занятті (практичному, семінарському, колоквіумі і т.ін.) з курсу на основі попереднього ознайомлення викладача зі змістом ІНДЗ. Можливий захист завдання шляхом усного звіту студента про виконану роботу (до 5 хв.).

8. Методи навчання

Методи навчання – це система послідовних, взаємопов'язаних дій викладача та студентів, що забезпечує засвоєння змісту дисципліни. Впродовж вивчення дисципліни застосовуються наступні методи навчання:

Лекція – провідна форма навчання у вищому навчальному закладі, систематичний і системний виклад навчального матеріалу, як правило, теоретичного характеру. Закладає основи розуміння і ставлення до навчальної дисципліни. При цьому можуть використовуватись наочні матеріали (відео або аудіо записи, інтерактивні програми тощо).

Практичні заняття – один з видів практичних навчальних занять, що сприяє поглибленому вивченню теми завдяки колективному обговоренню повідомлень, докладів, рефератів, виконаних студентами самостійно або під керівництвом викладача.

Колоквіум – одна з форм навчальних занять, бесіда викладача зі студентами, під час якої обговорюються доповіді.

Практичні роботи – один із видів навчальної діяльності студентів, за цілями та завданнями аналогічний лабораторним заняттям.

Ділова гра – форма відтворення предметного й соціального змісту професійної діяльності, моделювання систем відносин, характерних саме для цього виду практики.

Контрольна робота – одна з форм перевірки та оцінювання засвоєних знань, одержання інформації щодо характеру пізнавальної діяльності, рівнів самостійної активності студентів у навчальному процесі щодо ефективності методів, форм та засобів навчальної діяльності.

Конспектування – короткий письмовий виклад змісту статті, книги, лекції, що включає основні положення та їхнє обґрунтування фактами, прикладами, розвиває логічне мислення, удосконалює культуру мови, закріплює у пам'яті прочитане й почуте.

Тести – стандартизовані завдання, за результатами виконання яких роблять висновки щодо ступеню засвоєння знань, вмінь та навичок студентів.

Самостійна робота студентів – індивідуальна чи колективна навчальна діяльність, здійснювана без безпосереднього керівництва викладача.

Дистанційне навчання – технологія цілеспрямованого і методично організованого керівництва навчально-пізнавальною діяльністю студентів, які проживають далеко від університету (незалежно від рівня освіти, яку вони отримують).

Залік – одна з традиційних форм перевірки знань студентів.

9. Методи контролю

Поточний контроль – оцінювання за результатами практичних занять.

Контроль самостійної роботи (захист індивідуальних науково-дослідницьких завдань

Підсумковий контроль (залік)

10. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної роботи	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	Для заліку
90-100	A	Відмінно	зараховано
82-89	B	Добре	
75-81	C		
67-74	D	Задовільно	
60-66	E		
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	Не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	Не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

11. Приблизний перелік питань до підсумкового контролю знань

1. Що складає сутність навчальної дисципліни «Історія української культури»?
2. Назвіть основні методи дослідження «Історії української культури».
3. Дайте визначення поняттю «культура» і складіть його коротку характеристику.
4. В чому сутність культурологічного підходу до вивчення «Історії української культури»?
5. Що таке «історія культури» і які її функції вона виконує?
6. Що таке «культурологія»?
7. Що ви розумієте під поняттям «народ», які його характерні ознаки?
8. Що таке «мистецтво», яка його роль у культурологічному дослідженні історії української культури?
9. Розкрийте сутність примордіалізму та проілюструйте її на конкретних прикладах.
10. В чому полягає сутність еволюційно-історичного або конструктивістського підходу до вивчення історії української культури?
11. Дайте визначення поняттю «цивілізація» та розкрийте його сутність.
12. Назвіть складові комплексного гуманітарного дослідження явищ і законів культури.
13. Що ми розуміємо під терміном «народ», чим «народ» відрізняється від «населення»?
14. В чому сутність такого явища, як «трайбалізм»?
15. Що таке етноцентризм?
16. Що лежало в основі світосприйняття первісної людини?
17. Що таке міфологія і яке її значення у житті людини?
18. Які типи міфологічних персонажів вам відомі?
19. Дайте визначення міфу й розкрийте його типологію.
20. В якому році відбулося легендарне запрошення варягівна Русь і який монумент символізує цю подію?
21. За яких причин відбулося утвердження християнства на Русі?
22. Чому християнський храм є моделлю всесвіту, які перші храми з'явилися на Русі?
23. Що таке ікона і які перші ікони з'явилися на Русі.
24. Назвіть жанри давньоруської літератури і дайте їм визначення.
25. Що таке літописання і які твори цього жанру літератури вам відомі?
26. Розкрийте зміст твору «Повість про закон і благодать» митрополита Іларіона.
27. Які вам відомі види дидактичної твори давньоруської літератури?
28. Назвіть твори перші твори паломницької літератури на Русі.
29. Коли зародився жанр полемічної літератури на Русі? Назвіть перші твори цього жанру.
30. Що таке «гуманізм»? Назвіть перших українських гуманістів і дайте коротку характеристику їх творчості.
31. Розкажіть про здобутки білоруської культури в епоху Відродження.
32. Дайте загальну характеристику польської культури в епоху Відродження.
33. В чому сутність литовської культури в епоху Відродження?
34. Українська культура в епоху Відродження і контрреформація в Речі Посполитій.

35. Розкрийте інтеграційні явища культур народів Речі Посполитої в епоху Відродження.
36. Розкажіть про діяльність православних церковних братств в галузі освіти і культури.
37. Фортифікаційні споруди XIV–XVII ст на Україні.
38. Особливості іконографії в мистецтві живопису XIV–XVII ст.
39. Розкрийте причини розповсюдження стилю бароко в українському мистецтві.
40. Формування вищої освіти на Україні в епоху Відродження.
41. Острозька академія та її значення для розвитку української культури.
42. Діяльність Києво-Могилянської колегії у християнському світі.
43. Розвиток жанру полемічної літератури на Україні.
44. Силабічне віршування в українській літературі.
45. Пам'ятки барокової архітектури на Україні.
46. Епоха Просвітництва та її українські послідовники
47. Освіта на Україні в кінці XVIII–на початку XIX ст.
48. Жіноча освіта на Україні в кінці XVIII–на початку XIX ст.
49. Розкажіть про перші університети на Україні.
50. Розкажіть про пам'ятки садово-паркового будівництва на Україні.
51. Епоха Просвітництва в архітектурному будівництві на Україні.
52. Розвиток образотворчого мистецтва на Україні в епоху Просвітництва.
53. В чому сутність переходу українства із фольклорно-етнографічного формату до політичного.
54. «Українська школа» в польській літературі.
55. Українська суспільно-політична думка (М.Костомаров, П.Куліш, В.Каразін, М.Максимович) та питання національної культури.
56. Розвиток української літератури і мови в XIX ст.
57. Розкажіть, як відбувалося формування національних образів українського життя в творах художньої літератури (І.Котляревський, Г.Квітка-Основ'яненко, Є.Гребінка, М.Гоголь, Т.Шевченко, Марко Вовчок, Панас Мирний, І.Нечуй-Левицький, І.Франко, Леся Українка).
58. Українське образотворче мистецтво в XIX–на початку XX ст. (монументальний, історичний, пейзажний, жанровий та портретний живопис)
59. Українське музичне мистецтво XIX– початку XX ст. (творчість композиторів М.Лисенка, К.Стеценка, М.Леонтовича, С.Людкевича).
60. Український театр. Перехід від аматорського до професійного театру (І.Котляревський, Г.Квітка-Основ'яненко, М.Кропивницький, І.Карпенко-Карий).
61. Розкрийте сутність національно-культурних проектів політичних сил у роки революційного протистояння 1917–1920 рр.
62. В чому полягає основний зміст літературної дискусії 20–30 рр. XX ст. в українському культурному житті.
63. «Українізація» 20–30 рр. XX ст. Мовне питання громадсько-культурного життя в Україні.
64. Розкрийте шляхи становлення українського модернізму (символізму, футуризму, неокласицизму).
65. Розкажіть про соціалістичний реалізм як творчий метод української культури та мистецтва XX ст.
66. Українське кіномистецтво – історія, шляхи подальшого розвитку і перспективи.

67. Творчість О.Довженка – основоположника українського класичного кіномистецтва.

68. Шляхи розвитку української архітектури: модернізм, конструктивізм, неокласицизм.

69. Індустріалізація житлового будівництва українських міст і сіл.

70. Сучасні проблеми української культури і перспективи її розвитку.

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Висоцький О.Ю. Історія української культури: Навчальний посібник. — Дніпропетровськ : НМетАУ, 2009. – 130 с.
2. Історія української культури: курс лекцій / О.В. Ліхолат, П.А. Дігтяр, С.Ю. Боева та ін.; під заг. Ред. Д-ра іст. наук С.О. Костишевої. – К.: НТУУ «КПІ», 2010. – 336 с.
3. Кордон М.В. Українська та зарубіжна культура. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 584 с.

Додаткова

1. Смолій В., Гуржій О. Як і коли почала формуватися українська нація. – К., 1999.
2. Брайчевський М. Походження Русі. - К., 1968.
3. Баран В., Козак Д., Терпиловський Р. Походження слов'ян. – К., 1991.
4. Винокур О., Трубчанинов С. Давня і середньовічна історія України. – К., 1996.
5. Грушевський М. Історія Руси-України: В 11 т. - К., 1991. – Т.1.
6. Котляр М.Ф. Русь язичницька. Біля витоків східнослов'янської цивілізації. – К., 1993.
7. Семчишин М. Тисяча років української культури. – К., 1993.
8. Терещенко Ю., Курило В. Історія України. – К., 1995.
9. Огієнко І. Українська культура. – К., 1991.
10. Попович М. Нарис історії культури України. – К., 1998.
11. Жолтовський П. Художнє життя на Україні XVI-XVII ст. - К., 1983.
12. Ісаєвич Л.Д. Братства та їх роль в розвитку української культури XIV-XVII ст. -К., 1966.
13. Марченко М.І. Історія української культури: 3 найдавніших часів до середини XVIII ст.-К., 1961.
14. Овсійчук В.А. Українське мистецтво XVI - першої половини XVIII ст. - К., 1985
15. Макаров А.М. Світло українського бароко. - К., 1994.
16. Українська література XVII ст. - К., 1987.
17. Українська культура: Лекції/ За ред. Д.М.Антоновича. - К., 1993.
18. УшкаловЛ.В. Григорій Сковорода і антична культура. - Х., 1993.
19. УшкаловЛ.В. Світ українського бароко: Філологічні етюди. - Х.. 1994.
20. Історія української культури. - К., 1994.
21. Історія української літератури. - К., 1986.
22. Мороз З.П. Українська драматургія і театр другої половини XIX ст. - К., 1950.
23. Меднікова Г.С. Українська і зарубіжна культура XX століття: Навч. посібник. – К., 2003.
24. Українська художня культура: Навч. посібник / За ред. І.Ф.Ляшенка. – К., 1996.
25. Культурне відродження в Україні: історія і сучасність. – Львів, 1993.
26. Донцов Л. Дві літератури нашої доби. - Львів, 1991.
27. Жулинський М.Г. Із забуття - в безсмертя. - К., 1990.